

Teza: przekazanie sprawy rzecznikowi dyscyplinarnemu celem uzupełnienia dochodzenia.

Zwrot sprawy rzecznikowi dyscyplinarnemu celem uzupełnienia dochodzenia jest możliwy, jeżeli są spełnione przesłanki z art. 344a k.p.k. W przeciwnej sytuacji sąd sam przeprowadza konieczne dowody.

WO-202/19

POSTANOWIENIE

z dnia 20 stycznia 2020r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: S WSD Dorota Szubielska Sędziowie: S WSD Iwona Zielezińska S WSD Rafał Ziemiński- sprawozdawca

Protokolant: Magdalena Senderska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 stycznia 2020r. zażalenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 5 lipca 2019 roku na orzeczenie Okręgowego Sadu Dyscyplinarnego OIRP w O. z dnia 17 maja 2019 roku w sprawie o sygnaturze akt D-17/19,

postanawia:

1.

uznać zażalenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 5 lipca 2019 roku za zasadne i uchylić orzeczenie Okręgowego Sadu Dyscyplinarnego OIRP w O. z dnia 17 maja 2019 roku w sprawie o sygnaturze akt D-17/19, 2.

kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1250 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt złotych) obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych.

Uzasadnienie

Do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie wpłynęło zażalenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w O. (opatrzone datą: 5 lipca 2019r.) („Zażalenie”) na orzeczenie Okręgowego Sadu Dyscyplinarnego OIRP w O. z dnia 17 maja 2019 roku w sprawie o sygnaturze akt D-17/19 ((...)) z wnioskiem o uchylenie przedmiotowego orzeczenia w całości.

W ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w W. („WSD”) Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w O., wydając zaskarżone Orzeczenie uznał, że materiał dowodowy jest niewystarczający do wydania orzeczenia co do istoty sprawy i powinien być uzupełniony. W związku z tym skierował sprawę do Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w celu uzupełnienia dochodzenia. Podstawą do takiego działania

może być art. 344a k.p.k. zgodnie z którym Sąd przekazuje sprawę prokuratorowi w celu uzupełnienia śledztwa lub dochodzenia, jeżeli akta sprawy wskazują na istotne braki tego postępowania, zwłaszcza na potrzebę poszukiwania dowodów, zaś dokonanie niezbędnych czynności przez sąd powodowałoby znaczne trudności.

WSD przychyliła się do poglądu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w O., że materiał dowodowy w przedmiotowej sprawie powinien być uzupełniony w celu wyjaśnienia okoliczności budzących wątpliwości i bez którego to wyjaśnienia nie może być wydane orzeczenie co do meritum sprawy.

Jednakże jednocześnie WSD podziela stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego wyrażone w Zażaleniu, że w przedmiotowej sprawie konieczność uzupełnienia materiału dowodowego nie jest takiego rodzaju, o jakim wspomina art. 344a k.p.k., tj. ani nie jest konieczne poszukiwanie dowodów ani dokonanie niezbędnych czynności przez sąd powodowałoby znaczne trudności. Sam Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w O. wskazał, że uzupełnienie materiału, w jego ocenie, miałyby polegać na przesłuchaniu konkretnego świadka. W ocenie WSD w takiej sytuacji będzie miał zastosowanie art. 352 k.p.k. i wskazane przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w O. dowody powinny być przeprowadzone przez ten sąd. Takie stanowisko wynika też z orzecznictwa Sądu Najwyższego, m.in. z postanowienia Sądu Najwyższego w sprawie o sygnaturze akt VI KZ 7/19 z dnia 20 maja 2019 roku, w którym Sąd Najwyższy stwierdził między innymi, że stwierdzenie zaistnienia istotnego braku postępowania przygotowawczego, nawet gdyby rzeczywiście zaistniało, nie jest wystarczające do zwrotu sprawy do uzupełnienia śledztwa. Ustawodawca wymaga bowiem w art. 344a § 1 KPK, aby uzupełnienie owego braku przez sąd powodowało (podkreślenie - SN) znaczne trudności.

Innymi słowy przewodniczący składu orzekającego w przedmiotowej sprawie powinien, w ocenie WSD, działając na podstawie art. 352 k.p.k., uzupełnić materiał dowodowy poprzez wezwanie niezbędnych, w ocenie Sądu Okręgowego, świadków ewentualnie wezwanie stron do przesłania wskazanych dokumentów.

W związku z powyższym postanowiono jak w sentencji.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70 ze znakiem 6 ust. 1 i 2 Ustawy o radcach prawnych w związku z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. nr 86/K/2015.